

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

คนที่กลัวตายมากที่สุด

อาทิตยน์รู้สึกว่าร่างกายนี้อ่อนมาก อ่อนเปียกจนไม่อยากจะเคลื่อนไหวไปมาที่ไหนเลย ใช้หัวดีเท่านั้นละ ธาตุชั้นธมน์อ่อนอยู่แล้ว อาทิตยน์อ่อนมากเทียว

วันนี้ก็เป็นวันมหามงคลแก่พี่น้องชาวอุตรและแถวใกล้เคียงของเรา โดยทูลกระหม่อมฟ้าหญิงท่านเสด็จมาบำเพ็ญธรรมในตำหนักนี้ ท่านเสด็จมาบ่อยมาบำเพ็ญธรรมทำความสงบแก่จิตใจ เพราะจิตใจนี้เป็นตัวติดดินที่สุด ในโลกนี้ไม่มีอะไรเกินหัวใจแต่ละดวงๆ ไป เป็นธรรมชาติที่ดีที่ติดตลอดเวลา ถ้าไม่มีธรรมะระดับดับกันบ้างแล้วโลกนี้เป็นไฟไปหมดเลย เพราะกิเลสเป็นไฟทั้งดวง เข้าจิตดวงใดแล้วเป็นไฟไปทั้งนั้น ธรรมะเข้าระดับดับกันก็เท่ากับน้ำดับไฟ มีความสงบเย็นลงบ้าง

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายอบรมจิตใจให้สงบร่มเย็น พอชุกหัวนอนได้บ้าง อย่าให้ทั้งหลายทั้งต้นเป็นไปด้วยความวุ่นวายภายในใจตลอดเวลา ติดเครื่องไม่ทราบว่าจะติดเมื่อไร ใจติดเครื่องแล้วเปิดตลอดตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ถ้าไม่มีหลับตายง่ายมนุษย์เรา เพราะจิตใจมันติดมันตันด้วยอำนาจแห่งสิ่งผลักดันมันมีอยู่ภายใน ทางธรรมะท่านบอกว่า กิเลสมันผลักดันจิตใจให้หาความสงบไม่ได้ ก็มีแต่ธรรมเท่านั้นเป็นน้ำดับไฟ พอสงบเย็นใจได้บ้าง

ที่พระกรรมฐานท่านอยู่ในป่าในเขา อย่าเข้าใจว่าท่านเป็นทุกข์ภายในใจนะ ท่านอยู่ในป่าในเขาท่านสงบเย็นใจ ใจท่านไม่ค่อยติดไม่ค่อยตัน บังคับบัญชากันหนาแน่นตลอดเวลา ฟืนไฟคือกิเลสก็แสดงตัวออกไม่ได้เต็มที่เต็มฐาน ใจก็มีความสงบร่มเย็นลงบ้างพอประมาณ จากนั้นที่ตั้งตัวได้เป็นความสงบเย็นใจแล้วสว่างไสว ไม่มีอะไรสว่างไสวยิ่งกว่าใจ พระอาทิตยน์ร้อยดวงสู้ไม่ได้ ใจสว่างไสวครอบโลกธาตุเมื่อได้รับการอบรมให้สิ่งมัวหมองมืดตื้อที่ปกคลุมจิตใจคือกิเลสนั้นก็กระจายออกไปๆ จิตใจค่อยสว่างไสวขึ้นมา สว่างขึ้นมาจนเป็นของอัศจรรย์

ไม่มีอะไรที่อัศจรรย์ยิ่งกว่าใจที่ได้รับการอบรมศึกษามาแล้วด้วยดี และมาแล้วอย่างเต็มที่ ดังพระพุทธรเจ้าและสาวกทั้งหลายท่าน ท่านเหล่านี้ท่านไม่มีทุกข์ภายในใจ มีแต่บรมสุขเต็มหัวใจตลอดเวลา ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง จิตเข้าถึงธรรมทั้งดวงแล้วเป็นนิพพานเที่ยงขึ้นมาภายในใจ ทั้งนี้เกิดขึ้นจากการอบรม

เราจะปล่อยให้ดีเฉยๆ ดีไม่ได้นะใจ ต้องได้ฝึกฝนอบรมบังคับบัญชากัน ทุกสิ่งทุกอย่างต้องได้มีการดัดแปลงแก้ไข ใจก็ได้รับการศึกษาอบรม มีธรรมเป็นเครื่องชะล้าง ใจก็สะอาดสบาย ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องอบรมแล้ว ไม่มีอะไรจะติดดินเป็นฟืน

เป็นไฟยิ่งกว่าใจ ให้พากันอบรมจิตใจให้สงบเย็น ใจเย็นไม่เหมือนอะไรเย็น ใจเย็นนี้เย็นตลอดเวลาเลย ท่านว่านิพพานเที่ยง ก็คือใจของท่านผู้บริสุทธิ์ ใจที่บริสุทธิ์แล้วเรียกว่านิพพานเที่ยง หรือเรียกว่าธรรมชาติภายในจิตใจ นี่เกิดขึ้นจากการอบรมตั้งแต่ลัมลูกคลุกคลานมา ตัดแปลงแก้ไขกันไป สุดท้ายก็ค่อยดีขึ้น ๆ จนดีเลิศภายในใจ ให้พากันอบรม

เวลาจะหลับจะนอนเป็นเวลาทีป่ล่อยวางอะไร ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ควรจะให้จิตใจได้รับการอบรมในเวลานั้น คือภาวนาให้จิตใจได้รับความสงบเย็น ถ้าไม่มีอะไรเลยตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับนี้มันเกินไปมนุษย์เราทั้ง ๆ ที่เป็นชาวพุทธ ขอให้มีการอบรมจิตใจให้สงบเย็น ทีไหนจะสบาย ๆ ถ้าใจสบายแล้วอยู่ไหนสบายหมด ถ้าใจร้อนเสียอย่างเดียวอยู่ที่ไหนหาความเย็นไม่ได้ ขอให้ใจได้รับการอบรมจะมีความสงบเย็นดี ใจเป็นของฝึกได้ ฝึกตั้งแต่ต้นลัมลูกคลุกคลานจนกระทั่งสว่างจ้าขึ้นภายในตัวเอง เต็มภูมิของใจที่ได้รับการอบรมแล้ว นั่นเรียกว่าเป็นสุขเต็มภูมิของใจ เพราะการอบรมให้มีการอบรมบ่มเพาะมนุษย์เรา

มาวัดมาวาก็ให้มาเพื่อศีลเพื่อธรรม อย่มาด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาจุดลากพามาพาไป พาอยู่พากินพาลับพานอน ใช้ไม่ได้เลย ให้มีธรรมนำหน้าเสมอดี ถ้าธรรมนำหน้าแล้วจะดี มีขอบมีเขตมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์เป็นเครื่องกำกับใจ ใจก็จะสงบเย็น หน้าที่การงานก็มีขอบเขต ใจจึงสมควรที่จะได้รับการอบรม

วันนี้ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงท่านก็เสด็จมา เป็นมหามงคลแก่พี่น้องชาวอุดรและแถวใกล้เคียงของเราไม่ใช่น้อย ท่านอุตสาห์มาบำเพ็ญธรรมเช่นเดียวกับพวกเราทั้งหลาย ควรจะถือท่านเป็นคติตัวอย่างอันดีงามไปอบรมตัวเองให้เป็นคนดี ถ้าดีแล้วอยู่ที่ไหนดีหมด คำว่าดีเข้าที่ไหนดีหมด คำว่าชั่วเข้าที่ไหนชั่ว เข้าในบุคคลก็เป็นคนชั่ว ถ้าความดีเข้าในบุคคลก็เป็นคนดีสัตว์ดี ทุกสิ่งทุกอย่างเครื่องใช้ไม้สอยดี ถ้าเป็นของดีแล้วดีไปหมดนั่นแหละ ถ้าชั่วแล้วอะไรก็ชั่วก็เลวไปหมด

สิ่งที่ฝึกฝนอบรมได้ก็คือใจ ให้พากันฝึกฝนอบรมด้วยดี ใจจะมีหลักมีเกณฑ์ อยู่อย่างสบาย ไปอย่างสบาย ท่านผู้อบรมจิตใจให้ถึงที่ถึงฐานแล้ว ท่านไม่มีอะไรในโลกนี้ว่างเปล่าไปหมด ไม่มีอะไรจะมากิดขวางหัวใจท่านได้ เพราะธรรมกระจ่างแจ่มอยู่ภายในใจ นั่นละการอบรมจิตใจ ทีนี้หาความทุกข์ไม่ได้ การเป็นการตายไม่มีความหมาย เพียงธาตุขันธ์สลายจากกันไปเท่านั้น ใจมีที่พึ่งที่อยู่ที่อยู่อาศัยเต็มตัวแล้วไม่เป็นที่กังวลวุ่นวายกับการเป็นการตาย เวลานี้คนเราที่กลัวตายมากที่สุดก็คือคนที่มิเกลสหนามากที่สุด ชอบทำแต่ความชั่วช้าลามก เวลาจะตายกลัวทุกข์ แต่เจ้าของสร้างตั้งแต่

สาเหตุที่จะให้เกิดทุกข์ตลอดเวลา มันก็เป็นทุกข์ตลอดไป ให้พยายามดัดแปลงแก้ไขตนเอง

การภาวนาอบรมจิตใจให้สงบเย็นนี้ควรทำอย่างยิ่งสำหรับชาวพุทธเรา ไม่ควรปล่อยวาง ใจเป็นของสำคัญมาก ให้อบรมใจให้ดี เมื่ออบรมใจดีแล้วจะสว่างาม ไม่มีอะไรามยิ่งกว่าใจที่อบรมดีแล้ว วันนี้พูดลำบากมาก หูอื้อ ลมออกหูหมดเลยไม่ได้ออกปาก หูอื้อตั้งแต่ตื่นนอนขึ้นมา เราก็อลำบากลำบากกับพี่น้องทั้งหลายเรา สำหรับเราเอง พูดตรงๆ เราไม่มีทุกข์ หมดยุติโดยสิ้นเชิงภายในจิตใจไม่มีอะไรเหลือเลย ก็เหลือแต่ธาตุขันธ์มันติดมันดิน เจ็บไข้ได้ป่วยปวดหัวตัวร้อนเป็นธรรมดา แต่ไม่กระเทือนถึงจิตใจให้ได้รับความเป็นทุกข์กับมัน

ใจถ้าได้รับการอบรมแล้วเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่ได้รับการอบรม เจ็บไข้ได้ป่วยนิดๆ หน่อยๆ ใจจะพาให้เป็นทุกข์มาก เป็นทุกข์มากอยู่ที่ใจ ใจเป็นผู้รับผิดชอบ หิงหวงทุกอย่างคือใจ พอเจ็บไข้ได้ป่วยไม่สบายแล้วเดือดร้อนขึ้นมาที่ใจ ใจเลยเป็นโรคอันใหญ่หลวงยิ่งกว่าร่างกายที่เป็นขึ้นมาแต่ละครั้งละคราว เพราะฉะนั้นจึงให้อบรมใจให้ดี ร่างกายมันเป็นของธรรมชาติที่แปรสภาพได้เหมือนกันหมด มันอยากเจ็บอยากไข้ได้ป่วยมันก็เป็นของมัน แต่ใจเรียรอบในสิ่งเหล่านี้แล้วก็ไม่เป็นทุกข์ทรมาน สบายๆ ไปเลย นั่นละการอบรมใจ ไม่ได้สร้างความวุ่นวายให้แก่ตน มีตั้งแต่ความสงบเย็น

พากันตั้งใจปฏิบัติอบรมจิตใจให้ได้นะ มาวัดมาวาให้เป็นผลเป็นประโยชน์ อย่าสักแต่ว่ามาใช้ไม่ได้นะ ให้สำเหนียกศึกษานำไปปฏิบัติเพื่อความเป็นคนดี ไม่เช่นนั้นก็จะเลวไปตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งถึงวันตาย ตายไปก็ไปเป็นผี เขาไปเป็นเทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมไม่ยอมไป โดดลงไปเป็นเปรตเป็นผีเป็นยักษ์เป็นมารอยู่ในนรกอเวจี เพราะความไม่ดีของเรานั้นแหละจะไปตำหนิใครไม่ได้ เราต้องดัดแปลงแก้ไขเราเสีย ตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่ แล้วเราจะเป็นคนดีตลอดไป

ใจถ้าได้รับการอบรมเป็นลำดับลำดับแล้วจะมีที่พึ่งอยู่ที่ใจ สมบัติเงินทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์ดีสักแต่ว่าแต่งตั้งมาเท่านั้นแหละ แต่สิ่งที่จะตายใจได้ติดแนบกับตัวก็คือความดีงามของเราได้สร้างไว้ที่ใจ ไปที่ไหนติดกับตัวเองไปเลย อะไรจะพลัดพรากจากไป เข้าจากไป ใจกับความดีงามอยู่กับตัวเองแล้วไม่พลัดพราก ไปไหนสบายตายก็สบายๆ เป็นอยู่ก็สบาย ให้อบรมจิตใจให้มีที่พึ่งสำหรับตัวเอง

อย่าไปพึ่งตั้งแต่ภายนอก ทรัพย์สินเงินทองข้าวของ ยศถาบรรดาศักดิ์ เป็นสิ่งที่จะพังทั้งนั้น เขาไม่พังเราก็พัง มีแต่พร้อมที่จะพังด้วยกัน แต่ใจที่ได้รับการอบรมในความดีงามทั้งหลายเต็มหัวใจนี้แล้ว ไม่มีคำว่าพลัดพราก ไปที่ไหนสว่างจ้าไปตลอดเวลา ให้ท่านทั้งหลายจำเอา วันนี้อย่าให้พูดมากเถอะ เพ็ญมาก ร่างกายอ่อน

มากที่สุดเดียวในอาทิตย์นี้ อ่อนเอามากทีเดียว พูดอะไรนี่ออกหุนะไม่ได้ ออกปาก การพูด
นี่เสียงลั่นอยู่ที่หู เราก็อทนเอา

ท่านทั้งหลายมาเพื่อได้ยินได้ฟัง ก็แสดงอรรถธรรมให้ฟังพอเป็นคติเครื่อง
เตือนใจ ให้พากันไปปฏิบัติอบรมจิตใจของตนให้สว่างาม อะไรงามสู้ใจงามไม่ได้ อะไร
สุขสู้ใจเป็นสุขไม่ได้ ให้พากันจดจำเอา วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ ขอความสวัสดีจงมีแก่
ท่านทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*